

Udvalget har dog ikke ment at burde forlange, at alle Fuldmægtige og Assistenten uden Undtagelse skal være til Stede i Kontoret i selve Kontortiden. Det staaer nemlig Udvalget klart, at bl. a. Lokaleforholdene kan bevirke, at det vil være umuligt at have hele det yngre Personale til Stede samtidig til Arbejde i Kontoret. Det kan derfor i saadanne Tilfælde være hensigtsmæssigt at en Del af Arbejdet udføres udenfor den normerede Kontortid eller i Form af Hjemmearbejde. Dernæst kan ogsaa Ønskeligheden af, at Fuldmægtige og ganske særlig Assistenten faar Adgang til fortsat Uddannelse udenfor selve Centraladministrationen, medføre, at der i visse Tilfælde kan finde midlertidige Nedsættelser Sted i den obligatoriske daglige Kontortid, hvilket ogsaa vil være af Betydning for at opnaa den mest økonomiske Arbejdsordning i de paa-gældende offentlige Institutioner. En saadan Nedsættelse i Kontortiden bør dog normalt højst kunne andrage 2 Timer (fra 6 til 4 Timer). Dog skal der herfra i ganske særlige Tilfælde, f. Eks., hvor der for en Tid er overdraget en Fuldmægtig eller en Assistent et Arbejde af en særlig Beskaffenhed, kunne finde yderligere Nedsættelse Sted.

Udvalget maa imidlertid finde, at Ordningen af de her nævnte Forhold bør ske paa en nogenlunde ensartet Maade, saaledes at det bliver nøje fastslaaet, hvilken Kontortid der paa hviler de enkelte Tjenestemænd, og paa hvilken Tid af Dagen denne Kontortid ligger. Hertil sigter Bestemmelsen i § 1, 2. Stk. i Begyndelsen, der lyder saaledes: »Der fastsættes af vedkommende Minister et Regulativ for Arbejdstiden i hans Ministerium efter Forhandling med den i § 2 nævnte Kommission«.

Der findes ganske vist allerede nu for de enkelte Kontorer fastslaaet Regler om, hvorledes Vagttjenesten er fordelt mellem Assistenterne, ligesom Arbejdet naturligvis er fordelt mellem de enkelte Tjenestemænd efter faste Regler; men Udvalget maa dog anse det for heldigst, at der for hvert enkelt Ministerium udarbejdes et *Regulativ* for Arbejdstiden, omfattende ikke blot det akademisk uddannede Personale, men ogsaa de øvrige Tjenestemænd, hvis Arbejdstid paa Kontoret forudsættes at blive mindst af samme Længde som den for Kontoret fastslaaede Kontortid. For at tilvejebringe den fornødne Ensartethed er det foreslaaet, at der, inden Regulativet udstedes, skal forhandles med den i Forslagets § 2 omhandlede Kommission, der i Kraft af sin Sammensætning maa antages at ville være i Besiddelse af betydelig Sagkundskab paa dette Omraade, jfr. nærmere herom nedenfor.

Man har endvidere anset det for formaalstjenligt, at der i dette Regulativ optages Bestemmelse om Kontortiden, Tiden for dens Begyndelse og Ophør, og for den Ekspeditionstid, i hvilken Kontorerne er offentlig tilgængelige. Da det i Øjeblikket muligvis ikke er almindelig bekendt, hvornaar Kontortiden ligger for de forskellige ministerielle Kontorer, foreslaas det, at den fremtidige Ekspeditionstid til Efterretning for Offentligheden skal bekendtgøres i Statstidende.

Udvalget har imidlertid ikke alene beskæftiget sig med Spørgsmaalet om Arbejdstidens Længde, dens Forhold til Kontortiden og dermed sammenhængende Forhold, men ogsaa med et andet vigtigt organisatorisk Problem, nemlig det i ovenfor citerede Kommissorium som Punkt 3 fremhævede om Indførelse af Kontorassistenter til Afløsning af en Del af de Assistentpladser, der nu er besat med Assistenten, som har bestaaet en afsluttende Embedseksamen ved Universitetet eller har anden Uddannelse, der i Kvalitet maa jævnstilles hermed.

Bestræbelserne for at faa indført en særlig Klasse Tjenestemænd, Kontorassistenter eller Embedskontorister, hvis Opgave skulde være at overtage den Del af de nuværende Assistentens Arbejde, som efter sin Beskaffenhed lader sig udføre paa be-